

Sygn. akt II CSK 412/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "G." w G.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 stycznia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 lutego 2012 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od powoda na rzecz
strony pozwanej kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt) z tytułu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej powód wnosił o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 lutego 2012 r. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10 (OSNC 2011, nr 11, poz. 117) przyjęto, że sprawa o uchylenie, ustalenie nieistnienia oraz o stwierdzenie nieważności uchwały organów spółdzielni jest sprawą o prawa niemajątkowe, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna (art. 398¹ § 1 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.), jeżeli przedmiotem zaskarżonej uchwały są prawa lub obowiązki o charakterze niemajątkowym.

Przedmiotem sprawy było żądanie stwierdzenia nieważności uchwały rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej, którą wprowadzono podwyżkę opłat czynszowych za mieszkanie, a więc była to sprawa o prawa majątkowe. Przyznał to powód, który wykonując zarządzenie wzywające do uzupełnienia braków formalnych pozwu – w piśmie z dnia 31 maja 2011 r. – wskazał, że „z uwagi na majątkowy charakter sprawy (...) wartość przedmiotu sporu stanowi wg. art. 22 k.p.c. kwota 119,64 zł” i wyjaśnił, że jest to kwota powstająca z sumy iloczynu różnicy płaconego czynszu, przed i po podwyżce za cały rok.

W sprawie powód ani nie rozszerzył powództwa, ani sądy wyrokujące w sprawie nie orzekły ponad żądanie, w związku z czym wartością przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wyroku sądu drugiej instancji oddalającego powództwo jest wartość przedmiotu sporu wskazana w pozwie, nie poddana sprawdzeniu przez sąd (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 1997 r., III CKN 135/97, nie publ., z dnia 11 stycznia 2006 r., II CZ 125/05, nie publ., z dnia 19 stycznia 2006 r., IV CZ 146/05, nie publ., z dnia 19 kwietnia 2006 r., V CZ 14/06, nie publ., z dnia 22 czerwca 2006 r., V CZ 40/06, nie publ.).

Tak określona wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od kwoty wskazanej w art. 398² § 1 k.p.c. w związku z czym skargę kasacyjną należało odrzucić (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.